

SİNEMA ESERİ YAPIMCILARI MESLEK BİRLİĞİ

SEYAP (Sinema Eseri Yapımcıları Meslek Birliği), 28 Kasım 2012 tarihli Çarşamba Toplantısı Sinema Güç Birliği Binası'nın sekizinci katında bulunan toplantı salonunda gerçekleştirildi.

Toplantı Konusu: Film Marketleri, Ortak Yapım Platformları Neden Var?

Konuşmacılar: **Gülin Üstün**, İstanbul Film Festivali Köprüde Buluşmalar Direktörü

Aslı Erdem, Yapımcı (Proje: Annemin Şarkısı)

Erol Mintaş, Yönetmen (Proje: Annemin Şarkısı)

Moderatör: **Zeynep Özbatur Atakan**, Yapımcı, Se-Yap Yönetim Kurulu Başkanı

Zeynep Özbatur Atakan: Hoşgeldiniz. Meslek Birliğimiz, Çarşamba Toplantılarını geçtiğimiz yıldan itibaren sürekli hale getirdi. Toplantılarımızın çok faydalı olduğuna dair geri bildirimler aldık. Yaz aylarında ara vermiştik, Kasım ayı itibarıyla yeniden başlıyoruz. Toplantımızın konusunu "Ortak Yapım" başlığı altında gerçekleştirmeye karar verdik. Ortak yapımlar günümüz sinema yapım modelini oluşturması açısından oldukça önemli. Sizlerin film yapım tercihlerinizi de bu şekilde yönlendirdiğinizi tahmin ediyorum. Türkiye'de ortak yapım platformu olarak hızla gelişen, İstanbul Film Festivali sürecinde gerçekleşen tek uygulama "Köprüde Buluşmalar." Ben de son iki yıla kadar "Köprüde Buluşmalar" danışma kurulunda görev yaptım. Konuklarımızdan Gülin Üstün, Köprüde Buluşmalar Direktörü, kendisine bugün bizi kırmayıp geldiği için teşekkür ediyorum. Diğer konuşumuz Aslı Erdem, yapımcı. Hem Köprüde Buluşmalar'da hem de çeşitli ortak yapım toplantılarında ödülleri var. Son konuşumuz, önümüzdeki dönemde filmlerini izleyeceğimiz yönetmen Erol Mintaş. Teşekkür ediyorum. Önce soru cevap şeklinde başlayacağım, sonra sizin sorularınızı alarak ilerleyebiliriz. Konuklarımız kendi bilgi ve deneyimlerini aktaracaklar. Öncelikle sözü Gülin Üstün'e vermek istiyorum. Köprüde Buluşmalar'ı bize anlatmasını, tanıtmasını rica ediyorum.

Gülin Üstün: Merhaba. Se-Yap'a bu buluşmayı organize ettiği için teşekkür etmek istiyorum. Köprüde Buluşmalar 2013 Film Geliştirme Atölyesi başvuruları başladı. Bu toplantı bizim için önemli bir avantaj oldu. Başvuran veya başvurmayı düşünen proje sahipleriyle her zaman bu şekilde bir araya gelmemiz mümkün olmuyor. Genellikle bana e-mail atarak veya telefon ederek iletişim kuruyorlar. Ben proje sahipleri ile başvuru yapmadan önce tek tek görüşüyorum. Burada rahatça konuşabilecek bir ortamdayız, Zeynep hanım da bizimle. Aramızda deneyimli sinemacılar var. Köprüde Buluşmalar son üç dört yıldır projelere ödül vermeye başladı. Bu, sponsorlar sayesinde oldu. Türkiye'den film projelerini ve geçen yıldan itibaren post prodüksiyonu devam eden filmleri sunuyoruz. Seçilen filmler ve projeler ortak yapıma uygun, uluslararası markete çıkması mümkün ve hatta festivallere gidebilir,

SİNEMA ESERİ YAPIMCILARI MESLEK BİRLİĞİ

ödül alabilir önermesiyle beraber sunuluyor. Böylece marketler, festival programcıları, ortak yapımcılar, dağıtımcılar, satış şirketleri için bir platform oluşmuş oluyor. Yurt dışından gelen konukların sayısı da gittikçe arttı. Bu sene ABD'den gelecekle, Sundance ve IFP'den. Sabah buraya gelmeden saydım, dokuz film bitmiş, uluslararası yarışmalara gitmiş, ödül almış. Bunun dışında 11 proje çekimlerine başlamak üzere veya ortak yapımcıları ile ön hazırlık aşamasındalar. Peki, bugüne nasıl geldik. İlk seneler biraz daha durgundu. Son iki senedir neredeyse üç dört proje dışında her proje bir adım attı hatta koşmaya bile başladı diyebilirim. Tabi bu sadece atölye sayesinde olmuyor. Bir de Türkiye Almanya Ortak Yapım Fonu var. Onunla da ortak yapım projeleri destekleniyor. Özetle bu şekilde anlatabilirim. Amacımız, yurt dışından veya bölgeden Türkiye ile ortaklık yapmak isteyen projeleri almak ancak henüz Türkiye'nin küçük ortak olduğu yapımları destekleyen bir kanunu olmadığı için alamıyoruz. Ama kısa zamanda bunu yapacağımıza inanıyorum.

Zeynep Özbatur Atakan: Bir ekleme yapmak istiyorum. Köprüde Buluşmalar'a katılan, seçilen projeler bir iletişim ağına dahil olma şansını elde ediyorlar. Ödül alsalar da almasalar da yollarına devam edebiliyorlar. Çünkü orası bir buluşma noktası. Çok güçlü bir iletişim ağı kurmanın ilk aşaması diyebilirim. Dünyada da birtakım örnekleri var. Birkaç hafta önce Selanik Film Festivalinde böyle bir organizasyon vardı. Türkiye'den bir proje ödül kazandı. Work in Progress'de Aslı Erdem'in projesi ödül kazandı. Benim yürüttüğüm bir proje de vardı. Ödül kazanamadı ama markete seçilmiş olması sebebiyle hem yabancı ortak hem birtakım imkanları görebilme elde edebilme fırsatı bulduk. Aslında Selanik'ten biz de kazanarak dönmüş olduk. Ödüle odaklanmamak gerekiyor. Ödül ve parasal büyüklüğünden ziyade, kuracağınız iletişime, tanışacağınız kişilere odaklanmak gerekiyor. Birkaç gün önce APSA-Asya Pasifik Film Ödüllerinden döndüm. Yürüttüğüm bir proje geliştirme fonu kazandı. Böylece proje yola çıkmış oldu. Dünyadaki yapımcılık anlayışı projenin kağıt üzerinde kendi finansmanını yaratabilmesi üzerine kuruludur. Bir yapımcı gelsin ve bana para versin değildir. Bu şekilde hareket etmek projeyi bağımlı hale getirir. Minimum seyirci sayısı, vizyon tarihi gibi zorunluluklar devreye girer. Halbuki diğer şekilde yaratıcılık ön plandadır. Yapımcı da yaratıcı pozisyonda yol almış olur. Burada en önemli nokta yılmamak ve kararlı olmaktır. Peki Erol sana dönmek istiyorum. Yaratıcı tarafı, yönetmeni dinleyelim. Senin, kısa filmlerin, ödüllerin var. İlk uzun metraj filmini yapacaksın. Genellikle ilk uzun metrajını çekecek kişiler her şeyi kendileri yapmaya çalışıyorlar. Ama sen yapımcı ile yol alıyorsun. Ben projenin doğuşunu ve ilk safhaları biliyorum. Bu karar ve bu vizyonu nasıl sağladın? Senden dinleyelim.

Erol Mintaş: Öncelikle teşekkür ederim bu fırsatı verdiğiniz için. Şöyle anlatayım, ben ilk olarak bir kısa film çektim. Filmin her şeyini kendim yapmaya çalıştım. Yapım,

SİNEMA ESERİ YAPIMCILARI MESLEK BİRLİĞİ

hatta post prodüksiyon kısımlarını bile kendim yaptım. Sonra baktım bu doğru bir yöntem değil. Çünkü sinema bir ekip işi ve bütün yükleri kendi üzerinize aldığınız zaman hem sizin verimliliğiniz düşüyor hem işin kalitesi düşüyor. İkinci kısa filmim için yapımcılık ve teknik aşamalarda bir uzun metraj filmi çekiyor gibi hazırlanmak istedim. Ekibi de o şekilde oluşturmak istedim. Aslı ile bir iş sırasında tesadüfen yollarımız kesişmişti. Orada frekansımız, çalışma anlayışımız birbirine çok uyduğundan kendisine bir teklif götürdüm. İkinci kısa filmimi çekeceğimi, benimle yapımcı olarak çalışmak isteyip istemeyeceğini sordum. Filmim, Doğubeyazıt'ta kış koşullarında çekilecek zor bir projeydi. Kültür Bakanlığından destek almıştım. Aslı'nın ilk yapımcılık deneyimi olacaktı. Bilmediğı bir coğrafya, proje kürtçe, Ağrı dağının eteklerinde zor koşullarda yapılacak çekimler. Aslında bu karar, ikimizin birbirimizi tanımamızı sağladı. Aslı, şartlar zor olmasına rağmen rahatça işin altından kalktı. Çekimlerden sonra, ben artık bu ekiple yola devam ederim dedim. Filmimi üçleme olarak tasarlamıştım. İki kısa film bir uzun metrajdan oluşuyor. Aslı bu fikirten haberdardı. Kendisiyle öncelikle tretmanı paylaştım. O da heyecanlandı ve beraber çalışmaya karar verdik. Ben Aslı'dan çok şey öğrendim. İnsan bir insanla yola çıktığı zaman sadece iş anlamında değil hayata dair de birbirinden bir şeyler öğrenebilmeli diye düşünüyorum. Beraber yola devam edebilmeniz bu şekilde mümkün olabiliyor. Sohbet etmekten de keyif alabilmelisiniz. Sinema yapmak sadece ticari bir konu değil, insan ilişkilerine dayalı bir süreç. İnsan ilişkilerini çok önemsemek gerektiğini düşünüyorum. Bir de bence sinemanın teknik meselesi insan ilişkilerinin üzerinde bir şey değil. Projem, başlangıçta çok hamdı. Biliyorsunuz insan bazı şeyleri yaparak, deneyerek öğreniyor. Birlikte çalışmaya başlayınca aslında biraz acele etmiş olduğumu da anladım. Hataları da özellikle paylaşmak istiyorum. Pozitif tarafların yanında negatif tarafları da paylaşmak gerekiyor. Film yapma heyecanı diye bir heyecan var. Bu heyecan bazen sizin aceleci davranmanıza sebep olabiliyor. Süreç içinde özellikle ben, senaryonun olgunlaşması kısmında biraz acele ettiğimi anladım. Sonrasında bunu bir şekilde toparladık. Bu kısımdan sonra Aslı'nın kendi anlatması iyi olur. Yapımcı olarak beni toparladığını söylemem mümkün. Sürekli düzene koyan, planlayan, belirli bir stratejisi olan ve o stratejiye göre bana öneride bulunan bir yapımcı. Aslı ve benim yaratıcı bir birlikteliğimiz var. Senaryoda da beraber çalışıyoruz. Aslı benim de biraz yapımcı ruhlu bir yönetmen olduğumu söylüyor. Onun yükünü hafifletebilmek üzere eğer üzerime yapım konusunda bir şey düşüyorsa elimden geleni yapıyorum. Ama onun iş alanına girmek istemiyorum. Hatta elimden geldiğince kaçmak istiyorum. Çünkü bu O'nun işi ve işini çok iyi yapıyor. Benim de kendi işimi yapmam gerekiyor. Köprüde Buluşmalar ilk katıldığımız çalışma.

Zeynep Özbatur Atakan: Siz, toplantı ve sunumlara birlikte giriyorsunuz. Orada işbirliğiniz, sinerjiniz görülüyor. Sen yönetmen ve senaryo yazarı olarak nasıl bir kazanım elde ettin bu atölyeden?

SİNEMA ESERİ YAPIMCILARI MESLEK BİRLİĞİ

Erol Mintaş: Köprüde Buluşmalar'a ilk gittiğimizde fark ettiğim en güzel şey Aslı'nın benim kadar senaryoyu biliyor olması, benim kadar senaryonun ruhunu anlamış olması olmuştu. Hal böyle olunca, sunum sırasında birbirimizi rahatça tamamladık. Uluslararası atölyelerin en önemli avantajı sizi yurt dışı seyircinizle buluşturuyor olması. Filmin ne kadar uluslararası olduğunu daha tretman aşamasında görebiliyorsunuz. Kapalı, anlaşılamayan, kültürel, yerel kodlar, espriler burada ortaya çıkıyor. Uluslararası seyircinin filminizi nasıl algılayacağını öğreniyorsunuz. Benim ilk etapta fark ettiğim avantajlı nokta budur. Onun dışında mesela senaryonuzu okumuş birçok kişi ile konuşuyorsunuz. Karşılıklı sohbet ediyorsunuz. Farklı kişilerin kafalarındaki soru işaretlerini öğreniyorsunuz. Yazdığınız metne mesafe koyup biraz geri çekilip o metne yeniden bakıyorsunuz. Dolayısıyla metni farklı bir gözle görüyorsunuz. Köprüde Buluşmalar'dan çıktığım zaman projem, senaryom bayağı değişti.

Gülin Üstün: Bir ekleme yapmak istiyorum. Projeniz seçildikten sonra hemen sunum yapmıyorsunuz. İki günlük bir eğitim alıyorsunuz. Aldığınız eğitimde projeyi nasıl anlatacağınızı öğreniyorsunuz. Bu iki günlük eğitimin bile projenize bakışınızı değiştirdiği bir gerçek.

Erol Mintaş: Yazdıklarınız sizin namahreminiz. Kolayca birilerine anlatmak istemiyorsunuz. Kendi alanınızı başkasına açmak çok kolay bir şey değil. Ben, Köprüde Buluşmalar'ın ilk zamanlarında çok defansif olduğumu fark ettim. Sonrasında Aslı'ya sordum. Ben neden böyle davranıyorum. Böyle davranmamam gerekiyor. Sonra cam, kapı ne varsa açtım.

Zeynep Özbatır Atakan: Projene objektif bakmaya başladın demek oluyor bu öyle değil mi?

Erol Mintaş: Kesinlikle. Bütün kapı, pencere, bacalarınızı açmanız lazım. Sonuçta bu metin hem yazılı olarak hem hissiyat olarak, kelimelerle sizin beyninizde, kağıdınızda, bilgisayarınızda, defterinizde var. Gelen geri bildirimleri not alabilmek, söylenenlerle yeniden oturmak ve çalışmak daha doğru oluyor. Çünkü siz savunmaya geçtiğinizde karşınızdaki kişinin diğer söyleyeceklerini kapatıyorsunuz. Sunum kısmında bu durumu yaşadım. Edindiğiniz deneyimler aklınıza farklı fikirler getiriyor. Neredeyse elinizdekileri yırtıp yeni baştan üretmek istiyorsunuz. Köprüde Buluşmalar deneyimi projenizde göremediğiniz noktaları görmenizi sağlıyor. İnsan üretimini çok sahipleniyor. Biz iki yıldır bu proje ile uğraşıyoruz. Gülin ve Zeynep başından beri biliyorlar, büyük katkıları olmuştur. İyi bir iş çıkartmak için bazen eldekileri yırtmak gerekebilir. Korkmamak lazım.

SİNEMA ESERİ YAPIMCILARI MESLEK BİRLİĞİ

Zeynep Özbatur Atakan: Söylediğin çok önemli Erol. Bir film seyircisine ulaşana kadar birçok aşamadan geçiyor. Ayrıca bazen yapılan iş, seyirciyle buluşamayabiliyor da. Şimdi sözü Aslı'ya vermek istiyorum. Aslı hem Köprüde Buluşmalar hem de pek çok ortak yapım toplantısıyla öne çıktı. "Annemin Şarkısı" projesinde birlikte yol alışlarını bilen biri olarak ben senden şunu anlatmanı istiyorum, Köprüde Buluşmalar ya da bu tip ortak yapım toplantılarına katılmak yapımçıya ne gibi yeni katkılar sağlıyor. Bilgi, deneyim, paylaşım olarak bize anlatmanı istiyorum.

Aslı Erdem: Teşekkür ederim. Ben son üç yıldır yapımçılık işine bulaştım. Biraz Erol'un projesi ile oldu diyebilirim. Anlattığı gibi, bir kısa filmde beraber çalışırken arkasından "Sen benim yapımçım olur musun?" dedi. Ben, yapımçının ne olduğunu tam bilmiyordum. Erol beni bu işe sürükledi. Ben de çok sevdim ve yeni yetişen kendini geliştiren genç yapımçı grubuna katılmaya çalışıyorum. Öğreneceğim çok şey var. Zeynep hanımın atölyesine katıldığım dönemden aklımda kalan bazı anahtar sözler, öğütler var. Bir tanesini burada paylaşmak isterim. "Yönetmen seçmek" kavramı. Her zaman yönetmen yapımçıyı seçer ama yapımçının da yönetmeni ve projeyi seçebileceğini söylemişti bizlere Zeynep hanım. Çalışabileceğimiz yönetmenlerle ilgili beş tane soru sormamızı istemişti. Buradan, "Nasıl bir yönetmenle çalışmam?" sorusu ortaya çıkmıştı. Çok değerli bir egzersizdi. Çünkü insan ilişkileri, iletişimin ne kadar önemli olduğunu göstermişti. 2011 yılının başından bu yana Erol'la bu projeyi geliştiriyoruz. O süreci anlatarak ortak yapım marketlerinden bahsetmek isterim. İlk katıldığımız atölye/ortak yapım marketi Köprüde Buluşmalar oldu. Bu atölyede sunum eğitiminin (pitching) varlığını ilk defa öğrendik. Projemizle bir ödül kazanamadık ama orada sektörün değerli isimleri ile tanışma olanağı bulduk. Berlin'deki sinema fonunu yöneten kişi, Rotterdam'dan bir kişi, birkaç ortak yapımçı, hatta filmin şu anki ortak yapımçısı orada tanıştığımız kişilerdi. Fransız ortak yapımçımız Fransa'da ve farklı yerlerde filmimize para arıyor, başvuru yapıyor. Köprüde Buluşmalar bu sebeple çok önemli bir organizasyondur. Bu yüzden konuştuğum herkese söylüyorum. Başvuruların da her sene arttığını duyuyorum. Bu projeye yurt dışına gidemedik. Biraz erken davrandık. Paris Project'e başvurmuştuk. Çok erkendi. Senaryo olgunlaşmamıştı. Bakanlık desteğimiz yoktu. Bunlar çok önemli. Yurt dışı marketlerine gidebilmek için projenin biraz daha olgunlaşmaya başlaması gerekiyor. Ortak yapım marketlerinde projeye ilgilenebilecek ortak yapımçıların, festival direktörlerinin olduğu bir iletişim ağına girmeyi amaçlıyoruz. Her yıl, resmi bir projem olmasa bile Cannes ve Berlin'e gitmeye çalışıyorum. Köprüde Buluşmalar sonrası mayıs ayında Cannes'a gittim. Orada da başka yapımçılarla tanıştım. Her an projeyi sunmaya hazır bir şekilde dolaştığımız yerler oluyor. Örneğin festivaller; orada tanıştığım insanlar. Zamanla bir şekilde projeye ilgilenenleri anlıyorsunuz. Bazen zorlamaya gerek yok. Yaptığımız toplantılarda onu da görüyorum. Birçok insanla konuşuyorsunuz. Hepsine illaki çalışabilecek misiniz, frekansınız tutuyor mu?

SİNEMA ESERİ YAPIMCILARI MESLEK BİRLİĞİ

Anlıyorsunuz. O kişi de projenizi takip ediyor. Siz de takip ediyorsunuz. Festival bitiyor ben arkasından e-mailler atıyorum hepsine. Çünkü iletişimi canlı tutmak gerekiyor. Ortak yapım marketlerine katılan, Türkiye'ye gelen bir grup var. O grubu tanımış çevre edinmiş oluyorsunuz. Bu kapıyı açan Köprüde Buluşmalar atölyesi oldu. Açıkçası katılana kadar böyle bir imkandan haberim yoktu. Başvurduk, projemizi yirmi kişiye ayrı ayrı anlattık. Sanırım şimdi toplu bir sunum yapıyor.

Gülin Üstün: Köprüde Buluşmalar'a projenizin seçilmiş olması bir avantaj. Çünkü uluslararası katılımcılarla öncelikli olarak görüşebilme fırsatı yakalıyorsunuz. Gelen konukların listesini internet sitemize ekliyoruz. Projeniz seçilmediyse size düşen projenize göre plan yaparak size uyan, fayda sağlayacak kişilere karar verip bu insanlara e-mail göndererek randevu almak. Ben de yapımcı olarak çalıştığım dönemde geliştirdiğim bir projede Cinemart'a seçilmediğim halde gittim. Konuk listesi üzerinden randevu alıp toplantı organize edebilirsiniz. İlla bir markete seçilmiş olmak gerekmiyor. Çünkü çok proje var. Ödül almayan, seçilmeyen birçok proje ortaklarını buluyor ve zoru başarıyor. Yapımcı olarak görevlerinizden bir tanesi de budur.

Zeynep Özbatur Atakan: İstanbul Film Festivali, Köprüde Buluşmalar dışında da çok önemli konukların katıldığı bir festival. İnternet sitesinde katılan konukların listesi yer alıyor. Festival mekanları belli. İstanbul'da yaşamının avantajını kullanarak istediğiniz kişilere ulaşıp kendinizi tanıtabilirsiniz. Buradan yola çıkarak şunu sormak istiyorum. Başvuru dönemindeyiz. Önce başvuru sürecini anlatmanı rica ediyorum. Başvuran tahmini yüz adet proje nasıl bir elemeye tabi tutularak oniki proje belirleniyor?

Gülin Üstün: Yüz projenin üzerinde başvuru alıyoruz. Danışma kurulu üyeleri olarak başvuran tüm projeleri okuyoruz. Finale kalan projeler, mümkün olduğu kadar fazla sayıda bağımsız sektör temsilcilerinden oluşan bir seçici kurula okutuluyor. Son kararı onlar veriyor. Toplantı ile oniki projeyi açıklıyoruz. Bu projelerin bize yolladıkları malzemeleri gözden geçirip çevirilerinin yapılmasını istiyoruz. Çünkü kitapçığa konuyor. Sonra redaksiyonunu yapıyoruz. Ardından kitapçığı hazırlamaya başlıyoruz. Bir diğer taraftan da projelerle tek tek görüşüyoruz. Teke tek görüşmelerde dosyalarına bakıyoruz, sorularını cevaplandırıyoruz. Nelerle karşılaşacaklarını anlatıyoruz. Beraber bir çalışma ortamına girmiş oluyoruz. Isabelle Fauvel ile yaptığımız çalışmaya bu yıl Berlinale ve Cinelink'te benzer görevler üstlenmiş bir kişi daha katıldı. Sizler, sunum ve proje geliştirme uzmanları ile çalışmış oluyorsunuz. Geçen sene oniki proje vardı. İkiye böldük, iki grup halinde sunum alıştırmaları yapıldı. Amacımız Köprüde buluşmalar sonrasında herhangi bir markete gittiğinizde herhangi bir formatta projenizi çok rahat İngilizce sunabiliyor olmanız. Bu yüz kişiye de olabilir. Bir kişiyle kahve arasında da gerçekleşebilir. Ayaküstü bir

SİNEMA ESERİ YAPIMCILARI MESLEK BİRLİĞİ

karşılaşmada da olabilir. Bir iki cümle ile hemen anlatmanız gerekebilir. Yapmaya çalıştığımız bu. Bu iki günlük eğitimden sonra mekanda prova yapıyorsunuz. Neden bütün bunları yapıyoruz? Çünkü hem birebir toplantılar yapacaksınız, hem de jüriye ki geçen sene çok kalabalıktı bu sene sayısını azaltacağız, toplu sunum yapacaksınız. Bir kürsüde, ayakta, malzemeniz varsa onları da göstererek 3-4 dakikalık kısa bir sunum yapıyorsunuz. Yapımcınız varsa onunla birlikte, eğer yapımcınız yoksa o görevi siz üstleniyorsunuz. Yapımla ilgili konuları bilmek gerekiyor çünkü karşınıza çıkan insanlar kimi zaman ortak yapımla ilgilenen yapımcılar olabiliyor. Bütün projeleri, gelen konuklara yolluyoruz ve ilgilendiklerinizi, size toplantı programı yapabilmemiz için bize bildirin diyoruz. Genelde her proje, sabah 9.30 dan akşam 19.00 kadar iki gün boyunca toplantı yapıyor. Arada jüriye toplu sunum gerçekleştiriyor. Ardından jüri bir araya geliyor ve ödül alacak projelere karar veriyorlar. Ödüller şöyle, 10.000 USD T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı ödülü, beraberinde Melodika Ses Post Prodüksiyon ödülü. Bir diğer ödül, 10.000 EUR Fransız Ulusal Sinema Merkezi CNC ödülü. 2500 EUR değerinde Binger Senaryo Geliştirme ödülü. Tüm bu ödüllerin dışında bir de mansiyon ödülü var. Mansiyonun nakit para ödülü yok ancak mansiyon ödülü almak üzere seçilen proje dikkat çekiyor. Ödül aşamasından sonra da peşinizi bırakmıyoruz. Sizinle beraber, hangi aşamadasınız, ne yapıyorsunuz, neye karar veriyorsunuz bütün bunları hem takip ediyoruz hem de eğer sorarsanız oturup konuşuyoruz. Filminizin çekimleri bittikten sonra da, filminizi nerede gösteriyorsunuz veya nerede göstereceksiniz ona da beraber karar veriyoruz. Süreç bu şekilde başlıyor ve devam ediyor.

Zeynep Özbatur Atakan: Ayrıca bu süreçte projeler birbirini tanıyor. Her proje sahibi nasıl fark yaratacağı üzerine düşünmeye başlıyor. Böylece farklı bir yaratım süreci oluşmuş oluyor. Gülin hanım ve ekibi takip konusunda oldukça titiz. Her projeyi yapımcısı gibi takip ediyor. Başka toplantılara yönlendiriyor. Başka bir takım eğitimlere yönlendiriyor. Ödüller arasında yer alan mansiyon ödülü dikkat çekmek açısından çok önemli. Binger Lab senaryo geliştirme ödülü bana göre en kıymetli ödül. İşin başında senaryo danışmanlığı alan projelerin nasıl değişim gösterdiklerini gördüğüm için gerçekten çok kıymetli olduğunu düşünüyorum. İnceleyebilmeniz için bu tip marketlerde, ortak yapım toplantılarında hazırlanan katalogların örneklerini Gülin hanım bugün buraya getirmiş. Ayrıca Aslı yaptığı çalışmayı getirmiş. Oturumun sonunda inceleyebilirsiniz. Dilerseniz şimdi sizin sorularınızı alalım.

Gülin Üstün: Benim iletmek istediğim iki nokta var. Birincisi projenin yapımcısı olması şart mı? Hayır şart değil ama tercih edilir. Yapımcı yoksa az önce söylediğim gibi yapımcıya sorulabilecek finans planı, takvim gibi soruları yönetmenin çok net cevaplama beklenmektedir. Bunların edindiğimiz tecrübelerden hareketle söylüyorum. Yapımcısı olmayan projeleri de aldık. Yapımcınız olmadan karşınızdaki

SİNEMA ESERİ YAPIMCILARI MESLEK BİRLİĞİ

insanları etkilemeniz güç. Çünkü çoğu ortak yapımcı ve sizinle ortak olmak istemiyor çünkü siz yönetmenseniz. Bir diğer önemli konu ise İngilizce bilmek. Ne yapın ne edin İngilizceyi öğrenin, iletin. Sizin için çeviri yapamıyoruz. Çünkü kimi zaman anlayamıyor ya da çevirmen o işi çok iyi yapamıyor. Bize geldikten sonra profesyonel bir isme yolluyoruz. Redaksiyonunu yaptırıyoruz size geri yolluyoruz. Bizim için bu yöntemin doğru olduğuna karar verdik. Yurt dışına gönderilen birçok projenin seçilmeme nedeni İngilizce diyebilirim. Ekibinizde İngilizce bilen biri yoksa ve siz de bilmiyorsanız mutlaka ya bilen birini bulun ikna edin, sizin projenizi öğrensin ve toplantılara girsin. Projeler bize gelse bile eğer yönetmen veya ekipte bir kişi İngilizce bilmiyorsa bizden bir yere gitmesi biraz zor. O zaman ne yapmalısınız, yapımcınız İngilizce bilmeli veya iyi İngilizce bilen bir yardımcınız olmalı. Ben bu konuyu çok tartıştım, neden böyle olduğunu sordum. Aldığım yanıt, yönetmen İngilizce öğrensin şeklinde oldu. Bir elçi olarak sizinle bu konuyu paylaşıyorum. Çünkü çok güzel projeler var ama İngilizce bilmiyor olmak kaybetmesine sebep oluyor.

Zeynep Özbatur Atakan: Yapımcının İngilizce bilmesi veya projeye hakim, sinemadan anlayan İngilizce bilen bir kişinin ekipte olması tabii çok önemli. Birebir çeviriden ziyade sinema terminolojisine hakim olmak gerekiyor. O yüzden dil bilmiyorsanız da ekibinizde mutlaka dil bilen bir kişiyi bulundurmalısınız. Ama bu konuyu sorun haline getirip özgüveninizi kaybetmeyin. Bu aşılabilecek bir sorun. Soru sormak isteyenler?

Şebnem Vitrinel (Eflatun Film): Köprüde Buluşmalar için hangi aşamada başvuru yapmalıyız? Tretman, senaryo ne kadar hazır olmalı? Proje ne kıvamda olmalı?

Gülin Üstün: Köprüde Buluşmalar'a başvuru için gereken belgeler arasında tretman var. Dolayısıyla tretmanın yazılmış olması gerekiyor. Onun dışında çekime başlamadıysanız her aşamada katılabilirsiniz. Sinopsis, tretman, finans planı önemli hazırlıklar. Finans planı aşağı yukarı belli olmalı. Tabii bir de yönetmen görüşü.

Erol Mintaş: Bu konuda deneyimimden hareketle şöyle bir şey söyleyeyim, tretman ve sinopsis elbette olacak ama yönetmen görüşü oldukça önemli. Okuyan kişi sonuçta sizi tanımıyor, hayalinizi görebilmesi için yönetmen görüşünün çok gerekli olduğunu gördüm. İnsanlar sizin sinema dilinizi, nasıl bir şey hayal ettiğinizi, görselini, rengini yönetmen görüşünden görüyorlar. Bu tür marketlere gittiğinizde şöyle bir durumla karşılaşabiliyorsunuz, projenizle biri ilgileniyorsa sizden hemen senaryoyu isteyebiliyor. Sizde senaryo yoksa o iş biraz uzayabiliyor. Senaryoyu yazıp o insana geri döndüğünüzde de insan başka işlere girmiş olabiliyor. Bu tür yerlere giderken senaryonun da hazır olması iyi olabiliyor.

SİNEMA ESERİ YAPIMCILARI MESLEK BİRLİĞİ

Gülin Üstün: Evet ama bir şey daha konuştuk, senaryolarınızı bitirir bitirmez yollamanız gerekiyor diye de düşünmemelisiniz.

Erol Mintaş: Zamanlamayı çok iyi ayarlamak gerekiyor.

Şebnem Vitrinel (Eflatun Film): Benim merak ettiğim konu da bu aslında. Örneğin ben hem yapımcı hem yazar olduğum için, atölyenin senaryonun geliştirilmesine de katkısı olduğu için o sürece tam bitmiş bir projeye katılmamak sanki daha mı sağlıklı onu merak ettim.

Erol Mintaş: Elinizde tretman var. İyi kötü o tretmanın derli toplu bir senaryonun ilk taslağı olması söz konusu. Köprüde Buluşmalar'a gittikten sonra bu yöntemin daha faydalı olduğunu düşünmeye başladım. Çünkü oradan bir sürü notla geri döneceksiniz. Elinizde bir iskelet var. Notlarla birlikte iskeletin üzerinde çalışmaya başlamak zamansal anlamda hızlı olabiliyor. Bence elinizde ilk taslak olarak tretman olmalı. Ancak bunu birilerine vermek için değil kendiniz için düşünmelisiniz.

Gülin Üstün: Köprüde Buluşmalar'da senaryo geliştirme diye özel bir uygulama yok. Senaryonuzu okumuyorlar, atölye sırasında sizin toplantı yaptığınız kişiler sadece isteyebilir, sonra okuyabilirler. Atölyemizde senaryo okuma yoktur.

Zeynep Özbatır Atakan: Bahsettiğiniz, senaryo geliştirmeye ilgili bir yan ödüldür. Ben de tretmana inananlardanım. İlk toplantıların en güçlü malzemesi tretmandır. İyi tretman varsa yolunuz açıktır. Erol'un dediğini çok önemli buluyorum. Elinizde tretman varken eğer ilişkiler devam ediyorsa sizden senaryo bekleniyorsa elinizdeki taslak üstünde küçük değişiklikler yaparak yollayıp yolculuğa başlayabilirsiniz. Tretmanı beğenir senaryoyu yetersiz buldum diyebilir. Yol alabilmek için denize atlamak gibi bir durum.

Şebnem Vitrinel (Eflatun Film): Yönetmen yapımcısı olmadan katılabiliyor peki yazar olarak katılma olanağı var mı?

Gülin Üstün: Yok. Neden yok? Çünkü toplantı yaptığınız kişiler, adı geçen marketlerde yönetmen ve yapımcı ile görüşmek istiyorlar. Ya sadece yapımcı ya da yönetmen ve yapımcı bilikte.

Aslı Erdem: Esasen yapımcıyı davet ediyorlar. Yönetmen gelecekte masraflarını kendi karşılıyor.

SİNEMA ESERİ YAPIMCILARI MESLEK BİRLİĞİ

Zeynep Özbatur Atakan: Senaryo geliştirmek isteyenler için pek çok imkan var. Ama şunu da yapabilirsiniz. Elinizde bir fikir var, misafir olarak gidip hikayenizi anlatabilirsiniz.

Gülin Üstün: Biz yeni bir uygulamaya başlayacağız. Bütün toplantılar bitip ödüller verildikten sonra vedalaşyoruz. Kimi kişilerle görüşüyoruz. Kimiyle bir daha görüşemiyoruz. Atölye bitiminde ben ve diğer iki uluslararası danışmanla birlikte bir değerlendirme günü yapacağız. Kimlerle toplantı yaptınız, bundan sonra ne yapacaksınız, rota çizmek açısından bu çok önemli. Çünkü bütün o notlarla tek başınıza kalıyorsunuz. Her şey çok hızlı geçiyor. Aklınızda kalmayanlar olabiliyor veya o insan size bağlı olduğu kurumdan bahsetmemiş olabiliyor. Bu sebeple yönlendirici bir girişim olacak. Bugüne kadar yapmamıştık. Önceleri birebir yapıyorduk, şimdi bu şekilde uygulamaya karar verdik.

Aslı Erdem: Benim aklıma soru ile alakalı bir şey daha geldi. Finans planı da çok önemli ve aslında en zayıf kalınan kısım. Finans planının gerçekçi olması, filmin çekilebilir oluşuna dair insanların ikna olması açısından çok önemli. Hazır olmadan başvurduk derken kastım biraz da buydu. Bu marketler yapımcılar için okul gibi. Çünkü konuşa konuşa öğreniyorsunuz.

Zeynep Özbatur Atakan: Bu konuda ben bir tecrübemi paylaşayım. Uzun yıllar reklam sektöründe çalıştım. 98-99 yıllarında sinema sektörüne girdim. Sanıyorum 2003-2004 yıllarına kadar ömrüm marketlerde geçti ve ben samimiyetle söyleyeyim başvurulardan ve bu marketlerden sinema yapımcılığının ne olduğunu öğrendim. Çünkü Türkiye’de sinema yapımcılığı hala doğru anlaşılamiyor. Bu marketlere dahil olmak, kazanmak, reddedilmek sizi yönlendiriyor. Neden reddedildiğinizin projenizdeki sıkıntıyı bulmak, anlamak açısından önemi bulunuyor.

Gülin Üstün: Köprüde Buluşmalar’da bir jüri var oniki 12 projeyi seçiyor. Siz belki 13. proje oldunuz. Dediğim gibi katılımcı listesini alıp randevu yaratmalısınız. Beceriniz çok önemli.

Zeynep Özbatur Atakan: Ben de danışmanlığını yaptığım projeler için katılımcıları bulup görüşmeye çalışıyorum. Köprüde Buluşmalar üç günlük bir kamp. Öyle ki, projenize karşı objektif bakabileceğiniz bir ortam.

Gülin Üstün: Bir kişilik geliştirme kursu gibi düşünün. Ben yakın zamanda EAVE eğitimine gittim. Bence pedagojik bir eğitimdi. EAVE Avrupa Yapımcılar Birliğinin verdiği bir eğitim. Dünyanın her yerinden başvurabiliyorsunuz. Aynı şekilde Erol’un az

SİNEMA ESERİ YAPIMCILARI MESLEK BİRLİĞİ

önce bahsettiği deneyimlerine benzer deneyimler elde etmek mümkün. Beklentileri düşük tutarak gerçekçi olmak her zaman çok önemli.

Zeynep Özbatur Atakan: Son başvuru tarihi 21 Ocak 2013 değil mi?

Gülin Üstün: Evet. Başvuru detayları için internet sitemizi inceleyin.

Soru: İki kere Köprüde Buluşmalar'da bulunma şansını elde ettim. Çok güzel bir platform. Teşekkür etmek isterim. Ön eleme jürisinde kıstaslarınız nelerdir? Örneğin daha çok ilk yönetmen filmleri mi desteklenir? Bu bir kriter mi?

Gülin Üstün: İlk yönetmenleri destekliyoruz ama onun dışında deneyimli yönetmenler de başvurabilirler. Daha önce bir ortak yapım marketinde projenin sunulmamış olması bir kriter olarak söylenebilir. Ayrıca projenin market, festival potansiyelinin olması, tamamlanabileceğine ikna olmuş olmak. Bir de finans planı istiyoruz ama finans planları her zaman muhteşem olmuyor. Finans planı talep edildiğinden biz de istiyoruz. Bu pratiği kazanmanız faydalı olduğundan istiyoruz.

Zeynep Özbatur Atakan: Bu yıl Köprüde Buluşmalar'ın 5. Yılı. Birçok proje başlangıç noktası olarak Köprüde Buluşmalar'ı seçmiş. Finans planlarını yaratmışlar. Filmlerini çekmişler. Filmi çektikten sonra gelen önemli aşamalar, dağıtım ve pazarlama aşamalarında da iletişim ağlarının kuvvetli olması gerekiyor. Atölyenin dağıtım ve pazarlama aşamalarına da katkısı bulunuyor. Son iki yıldır "Work in Progress" ödülü de var öyle değil mi?

Gülin Üstün: Evet. Work in Progress, post prodüksiyon aşamasındaki projelerin stüdyo masraflarının karşılanmasını içeren bir ödül. 1000 Volt tarafından karşılanıyor. Filmden 10-15 dakikalık bir bölüm ile başvuru yapıyorsunuz. Geçen sene beş film seçildi. Bu beş film uluslararası katılımcılara ve jüriye gösterildi. Jüri bir filme post prodüksiyon ödülünü verdi. 1000 Volt bu ödülde sponsor firmamız. Ödül için son başvuru tarihi Mart 2013. Mümkün oldukça geç bir tarih koyma sebebimiz filmlerin yetişebilmelerine olanak vermek. Bu sene jüriye filmlerin tamamını göstereceğiz. Çünkü jürinin doğru kararı vermesi için bu gerekiyor.

Zeynep Özbatur Atakan: Work in Progress ödülü ile finans planınızda eksik olan bir parçayı proje çekildikten sonra bitirebilme şansınız olmuş oluyor. Bu sene ikincisi verilecek olan bu ödül yapım aşamasında, çekimini tamamlamış post için ne yapacağını düşünen, bütçesi kısıtlı olan proje sahipleri için bir şans. Post prodüksiyonun sağlanması demek finans planının %30'u kadarlık kısmının karşılanması demektir.

SİNEMA ESERİ YAPIMCILARI MESLEK BİRLİĞİ

Gülin Üstün: Ama bu ödülü finans planınıza koymayın. Köprüde Buluşmalar ödülleri tamamı finans planına konmuş olarak geliyor. Öyle bir şey yapmayın. Yurt dışına da başvururken almayı umut ettiğiniz ödülleri finans planınıza koymayın.

Aslı Erdem: Work in Progress ile ilgili olarak en az ödül kadar önemli olan bir şey, festivaller ve satış tarafıyla ilgili de kapıların açılması. Melisa Önel'in "Kumun Tadı" projesi ile Köprüde Buluşmalar'da ödül alamamıştık. Ama Selanik'te aldık. Almayabilirdik ama çok önemli bağlantılar kurduk. Önemli dağıtımclar ve festival temsilcileri ile tanıştık.

Zeynep Özbatur Atakan: Work in Progress aşamasındaki jürilerde bu tip insanlar var. Dağıtımclar, pazarlamacılar. Evet buyrun.

Hakan Türkşen (Yazz Film): Bitmiş bir filmimiz var. Vizyona girmedi. Prodüksiyon aşamasında. Her şeyi bitti. Bu filmle katılabilmek mümkün mü?

Gülin Üstün: Post'u bitti mi? Çünkü bu ödülde laboratuvar yok. 1000 Volt'da laboratuvar yok. Bu ödül ile ilgili detaylar internet sitemizde yer alıyor. Jüriye offline halde göstermeyi tercih ediyoruz. Kimi zaman çok faydalı yorumlar geliyor. O filminizle ilgili eğer festival sırasında bir yere göndermeyecekseniz, vizyona girmediyse birilerine göstermek istiyorsanız özel gösterim yapmanız mümkündür. İstedığınız kişileri davet edersiniz veya bizimle iletişime geçersiniz. Bütün bunlar yapılabilir. Eğer uluslararası markete alıcılara uygunluğuna inanıyorsanız. Tabi İngilizce altyazılı olarak.

Zeynep Özbatur Atakan: Bir demo DVD basmak da mümkün olabilir.

Hakan Türkşen (Yazz Film): Kısa bir kesit mi?

Gülin Üstün: Bence filmin tamamı. Tabi logo koyarak, bir şekilde kopyalanma riskini yok ederek yapmalısınız. İzlenme kopyası olarak isimlendirerek. Ya da sinema salonu tutar insanları çağırırsınız. Erken organize ederseniz gelip seyredeler. Size, sizin becerinize kalmış.

Şebnem Vitriyel (Eflatun Film): Ortak yapımcı bulabilmek, böyle bir platforma girebilmek için Türkiye'den ne kadar bir para kaynağı bulmak gerekiyor? Bunu şunun için soruyorum, geçen sene biz film çekerken birkaç tane başvuru yapmaya çalıştık gayet acemice, neredeyse bütün uluslararası formlarda finans planının ne kadarının güvence altına alınmış olduğu sorusuyla karşılaştık. Türkiye'de Kültür Bakanlığı dışında bir kaynak olmadığı için sanki bütün projeler Kültür Bakanlığından geçiyor ve

SİNEMA ESERİ YAPIMCILARI MESLEK BİRLİĞİ

Kültür Bakanlığı onay verirse finansal anlamda uluslararası platformda güçlü durabiliyorsunuz. Bu konuda neler söylemek istersiniz.

Aslı Erdem: Kültür Bakanlığı desteği elbette önemli bir avantaj sağlıyor. Biz Erol'la Ocak ayında Kültür Bakanlığı desteğine başvurduk. Başvurular ertelendi, neredeyse bir yıl bakanlık başvurularının açılmasını bekledik. Oysa Ocak ayında başvurduğumuzda destek alabilmiş olsaydık senenin geri kalanını başka marketlere katılarak kullanırdık. Şansımız artardı. Bu arada çoğu market, finans planının %25 inin garanti edilebilmesini istiyor.

Zeynep Özbatur Atakan: Genel bir bilgi vermek istiyorum. Kültür Bakanlığı senede iki toplantı yapıyor. Başvuran proje sayısı da epey fazla oluyor. Ama şöyle bir örnek vereyim. Türkiye'de son 6-7 yılda sektörle ilgili önemli gelişmeler oldu. Finans planında olması beklenen Kültür Bakanlığı yoksa, olamadıysa, alınamadıysa, Türkiye'den bir dağıtımçı garantisi bulabilirsiniz. ir TV ön satışı yapabilir ortak yapım sağlayabilirsiniz. Bu ikisinden birinin faydası olacaktır. Çünkü aslında "public support" denen kamu fonu Türkiye'de yılda iki kez açılıyor. Proje Kültür Bakanlığı desteği alamazsa gerçekleşmeyecek mi? Tabi ki hayır. Bu iki yöntemi kullanmanızı öneriyorum.

Şebnem Vitrinel (Eflatun Film): Bu tür örnekler var mı?

Zeynep Özbatur Atakan: "Hiçbir Yerde", Tayfun Pirseliimoğlu ile yaptığımız filmde kamu desteği yoktu. O yokluk içinde film çekildi. Devlet desteği son 6-7 yıldır var. Ondan önce yoktu. O zaman dağıtımçı garantisi fikri de yoktu. Ben o dönemde gittiğim yurt dışı atölyelerden gördüğüm, öğrendiğim kadarıyla dağıtımçı garantisi, TV satışı kavramlarını uygulamaya başladım. Yurt dışından da farklı örnekler verilebilir. Örneğin, Amelie filmi Eurimages desteği alamamış bir filmidir.

Gülin Üstün: Aynı fikirdeyim. Ancak ilk filmi yapanlar için bu yöntemler çok zor yöntemler. Çünkü TV sahipleri ve dağıtımçılar ilk filme garanti vermeyebilir. Projenin fark yaratacak bir proje olması gerekir. Yapımcı ile çalışmak bu noktada önem kazanıyor. Yapımcının ilk filmi değilse veya ilişkileri kuvvetli bir yapımcı ise bu garantiyi alabilir. Bir diğer faktör de kendi ülkesinde destek almamış projeler uluslararası destek bulurken zor durumda kalabiliyorlar. Ne yazık ki bizde bölgesel fonlar yok. Onlar olmadığı için bakanlık desteği gerekli bir hale geliyor. Ortak yapımcınız kendi ülkesinden para çıkardığında, fon, satış, ön anlaşma, sizin de belli bir miktar masaya koyabilmeniz şart.

SİNEMA ESERİ YAPIMCILARI MESLEK BİRLİĞİ

Şebnem Vitrinel (Eflatun Film): Finans planında post prodüksiyon, herhangi bir ön satış, dağıtım taahhüt üzerinden yazılabiliyor mu?

Gülin Üstün: Anlaşmayı göstermeniz lazım. İlk aşamada taahhüt, arkasından anlaşma.

Şebnem Vitrinel (Eflatun Film): Çünkü finans planı çok önemli. Detaylı talep ediliyor.

Zeynep Özbatur Atakan: İlk filminizi yapıyorsunuz, devlet desteği alamadınız, TV satışı v.s. nasıl olacak, o zaman projenizi gerçekten gözden geçirin, karşınızdakileri riske sokmayacak formüller üreterek garantiler almaya çalışın. İlk kez film yapıyorsanız küçük adımlar atmanız daha sağlıklı olacaktır.

Aslı Erdem: Ortak yapımcı ararken böyle bir markete seçilmiş olmanız gerekmiyor. Projenizle ilgili birçok insanla görüşebilirsiniz.

Şebnem Vitrinel (Eflatun Film): Son dönemlerde Türkiye’de para bulmanın zorluğu sık sık gündeme geliyor. Türkiye’de başka alternatifler bulunmuyor mu? Genel olarak soruyorum. Başka alternatif fikirler çıkıyor mu?

Gülin Üstün: Yakın zamanda bir yapımcıyla görüştüm. Projenize bakıyorsunuz, hangi şehirde geçiyor, hangi özel şirketin dikkatini çekebilir, ürün yerleştirme yapılabilir mi? Şirketlere gidebilirsiniz. Özel yatırımlar için yaratıcılık sadece senaryoda değil bütün proje stratejisinin kurulmasında da geçerli. Her şey olabilir. Çekim yapacağınız mekanlar, üniversite, hastane gibi, bütçenizden düşülebilir ya da kurumlar projenize parasal destek verebilirler. Yerel yönetimlerden destek alan projeler oluyor örneğin. Hazırlayacağınız dosyaların içerikleri bu sebeple çok önemli. Görüştüğünüz kişilere bu filmi çektiğinizde ne kazanacağını net anlatabilmeniz gerekiyor. Bu bir iş ilişkisi, iş adamını projenize yatırım yapmaya ikna etmeniz gerekiyor. Kimi zaman ortak yapımcı, kimi zaman iş adamı, kimi zaman festivaller. Farklı aşamalarda devreye girecek kişi ve kurumlar.

Soru: Ben Aslı hanıma bir şey sormak istiyorum. Köprüde Buluşmalar’ın geçen seneki konuk listesinde oldukça önemli kişilerin olduğunu gördüm. Katılan konuk adedi de oldukça fazla. Bu durumda kimlerle iletişime geçeceğinize nasıl karar veriyorsunuz?

Aslı Erdem: Projeye göre karar veriyorum. Projeye ilgileneneğini düşündüğüm ya da herkesin görüşmek istediği fon sahipleri, deneyimli yapımcılar ile görüşmek istiyorum. Onlara e-mail gönderiyorum. Projenin içeriği ve yapımcıların profiline göre seçim yapmak gerekiyor.

SİNEMA ESERİ YAPIMCILARI MESLEK BİRLİĞİ

Gülin Üstün: Bazı marketlerle işbirliği de yapıyoruz. Cinelink, Torinofilmlab, işbirliği yaptığımız marketlerin ikisi. Hazırladığımız ilk kitapçığı e-mail ile onlara gönderiyoruz. Gelmeseler de bakıyorlar, işleri kolaylaştırıyor. Sadece kitapçıktan seçim yapmıyorlar tabi. Ancak bu işbirliği oldukça işe yarıyor.

Erol Mintaş: Köprüde Buluşmalar'da tanıştığımız insanlarla başka bir platformda buluşabiliyoruz.

Aslı Erdem: Aradan 1,5 yıl geçmiş, 2011 de buluştuğumuz önemli bir kişi ile Selanik'te buluştuk. Mailleştik, yeni bir proje anlattım. Bu platformlarda tanışmak çok önemli.

Selda Salman Acar: Yurt dışı fonlardan destek alırken, filmlerin politik içerikli olması avantaj sağlıyor mu?

Zeynep Özbatur Atakan: Hayır. Bu çok eski bir önyargı. Dünyanın her yerinde politik film yapılır. Dünya oldukça politika da olacak, aşk da olacak. Bir öncelik veya avantaj yoktur. Önemli olan projedir. Sinema dilidir, anlatımdır.

Gülin Üstün: "İnsan Hakları" fonu tarzında fonlar da var. Sadece belli bir konuyu için verilen fonlar. İnsan hakları ile ilgili bir proje böyle bir fona başvurabilir.

Erol Mintaş: Ayrıca politik filmin sinema kalitesi de düşük olmuyor. Sinema her zaman daha öndedir.

Zeynep Özbatur Atakan: Sinemasal eşiği yüksek olan film tanımı doğru bir tanım olacaktır. Politika, insan var oldukça olacaktır. Fonların hiçbiri salt politik bir konu işlenmiş olduğu için projeleri desteklemez.

Konuklarımıza ve sizlere teşekkür ederek toplantıyı kapatmak istiyorum. Köprüde Buluşmalar'a başvuracak projelere ayrıca başarılar diliyorum.